

РЕШЕНИЕ

№ 299

гр. Петрич, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА

при участието на секретаря Е. Пашова
като разгледа докладваното от РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА
Административно наказателно дело № 20231230200168 по описа за 2023
година

И за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Д. С. Ц. с ЕГН ***** и адрес : с. Б., общ.
Б., срещу Наказателно постановление № BG4032022/5800/P8-344 от
25.08.2022г. на Директора на Отдел „Контрол и правоприлагане“ в
Национално тол управление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура"
(АПИ), гр. С., с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 179, ал.3а от
Закона за движението по пътищата (ЗДВП) е наложено административно
наказание „Глоба“ в размер на 1 800 лева. С жалбата се излагат доводи за
незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление и се иска
неговата отмяна, сочат се допуснати процесуални нарушения при ангажиране
отговорността на жалбоподателя, както и недоказаност на вмененото
нарушение и неговото авторство.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят, не се явява, но се
представява от процесуален представител – адв. М., която поддържа жалбата
и в депозирано писмено становище доразвива доводи за незаконосъобразност
на обжалваното наказателно постановление. Претендира сторени разноски за
адвокатско възнаграждение.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна)
Началникът на Отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол

управление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ), гр. С., редовно призван, изпраща представител – юрисконсулт Д. Р., която пледира за потвърждаване на наказателното постановление. Представя писмени бележки, в които подробно аргументира тезата си за потвърждаване на наказателното постановление, тъй като било издадено законосъобразно и не били допуснати процесуални нарушения при издаването му. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на направените от жалбоподателя разноси по делото.

Районна прокуратура – Б., Териториално отделение - П., редовно призвани, не изпращат представител и не взема становище по жалбата.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 14.03.2022 година в 15:35 часа свидетелят Д. Б. А., изпълнявайки служебните си задължения на ГКПП „К.“, в направление излизане от територията на Р България, извършил проверка на ППС – влекач, марка „ДАФ ФТ ФХ“, с рег. № Е **** НА, с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона, собственост на „Б.М. “ ЕООД, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление : гр. Б., ж.к. „Е., бл. **, ет.*, ап.* (видно от СРМПС част II – л. 19), което се е управлявало от жалбоподателя Д. С. Ц.. След проверка в Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 от Закона за пътищата (ЗП), (т. нар. тол система), контролният орган – свидетеля Д. А. констатира, че контролно устройство (техническо средство) с идентификатор № 10112, е засякло на дата 27.02.2022 година в 19:15 часа на М., по път А-3, км 163+488, включен в обхвата на платената пътна мрежа, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 101 на Министерски съвет от 20.02.2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминатото разстояние – тол такса, за посоченото ППС не била заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП). За извършеното нарушение е генериран запис от електронната система под формата на доклад и снимков материал като е наличен снимков материал, на който е виден регистрационният номер на автомобила. От същият се установява, че е заснет автомобил с регистрационен № Е **** НА, датата и часа на движение. Изготвено е и Становище от отдел „Управление на информационната система и инфраструктура“, Национално тол управление, от което е видно, че за дата на извършване на нарушението няма получена и платена тол декларация за сегмента на рамката, когато е отчетено нарушението.

Предвид констатираното нарушение и в кръга на службата си, на 14.03.2022 година, свидетеля Д. Б. А., на длъжност инспектор в отдел ПТРР при Териториална дирекция С. към Агенция „Митници“, във връзка с

възложените му функции е съставил против жалбоподателя Д. С. Ц., в качеството му на водач на процесното ППС и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG14032022/5800/P8-344/14.03.2022г. Това процесуално действие актосъставителт е извършил и с участието на колегата си – свидетеля Е. Д. Ч.. В изготвения АУАН актосъставителя сочи, че след извършена проверка е установено, че ППС попада в категорията на ППС, за което е дължима, но незаплатена такса по чл. 10, ал.1, т.2 от ЗП. А досежно квалификацията, нарушението е правно квалифицирано с разпоредбата на чл. 179, ал.3а от ЗДвП. АУАН е предявен на жалбоподателя на същата дата 23.05.2022 година, който бил подписан без възражения. АУАН е връчен срещу подпис. Срещу така съставения Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение. В хода на извършената проверка, на 14.03.2022 г. жалбоподателят Ц. е заплатил дължимата независимо от съответната административнонаказателна санкция, такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата в размер на 133,00 лева. Компенсаторна такса, предвид дадената възможност на жалбоподателя, съгласно чл. 189е, ал. 3 от ЗДвП по АУАН № BG14032022/5800/P8-344/14.03.2022г. не е постъпила по сметка на АПИ.

След получаване на образуваната преписка от Началникът на Отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към АПИ е издадено процесното наказателно постановление № BG14032022/5800/P8-344 от 25.08.2022 год. В издадения санкционен акт, от административнонаказващия орган са възприети изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган – чл. 179, ал.3а от ЗДвП и е наложено на жалбоподателя административно наказание „Глоба“ в размер на 1 800 лева. Обжалваното наказателно постановление е изпратено за връчване на жалбоподателя с писмо изх. № 94-00-24497/26.11.2022г. Възражения относно начина и формата на връчване на наказателното постановление не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на Началника на Отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към АПИ да издава наказателни постановления за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетата по делото Заповед № РД-11-167 от 08.02.2021 година на Председателя на Управителния съвет на АПИ, изменена със Заповед № РД-11-760/19.08.2022г., видно от която Г. А. Т. е оправомощен да издава наказателни постановления по ЗДвП, т.е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му от наказващия орган по закон съгласно чл. 189е, ал.12 от ЗДвП - Председателя на Управителния съвет на АПИ по надлежния ред с административен акт - Заповед. Персоналното заемане на длъжността от Г. А.Т.се установява от приложената Заповед № ЧР —СП-622 от 11.08.2022 година на Председателя на Управителния съвет на АПИ. Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по ЗДвП, също се доказва, тъй като свидетеля Д. Б. А. е длъжностно лице от Агенция „Митници“, гр. С. В случая по отношение

компетентността на актосъставителя би могло да се приложи Заповед № 3АМ-332/32-66544 от 28.02.2020 година, която е издадена при действието на отменения към настоящия момент Устройствен правилник на Агенция „Митници“, тъй като подобна Заповед при действието на новия Правилник е приета една на 08.08.2022 година и това е Заповед № 3АМ-1434/32-263874 от 08.08.2022 година на Директора на Агенция „Митници“, т. е. в случай, че няма последваща Заповед за отмяна, следователно Заповед № 3АМ-332/32-66544 от 28.02.2020 година продължава да действа до 08.08.2022 година.

В хода на съдебното следствие като свидетел беше разпитан актосъставителя, която макар и да не помнеше конкретния случай потвърди изложените в АУАН констатации. Отделно от това, актосъставителя А. сподели и какво включва проверката по установяване на твърдяното административно нарушение, като по отношение установяване авторството на същото, свидетеля посочва, че акта се съставя на шофьора, който пристига с въпросното МПС, който сам е заявил, че желае да му бъде съставен акту вместо да заплати компенсаторна такса. Съдът кредитира показанията на свидетеля А., доколкото същите са логични, последователни и добросъвестно дадени.

С писмо изх. № 11-00-3847/22.05.2023г. от НТУ при АПИ, гр. С. е постъпила информация, съгласно която във връзка със съставен АУАН № BG14032022/5800/P8-344 от 14.03.2022г. с който е констатирано извършено нарушение на 27.02.2022г. в 19:15ч. по път А-3, отсечка 163+488 и въз основа на който е издадено НП № BG14032022/5800/P8-344 от 25.08.2022 год. предмет на настоящото съдебно производство е издадено още едно НП № BG14032022/5800/P8-344 от 24.08.2022 год. Против това НП № BG14032022/5800/P8-344 от 24.08.2022 год. е подадена жалба и е образувано НАХД № 734/2022г. по описа на РС – П., но към момента на изготвяне на справката няма постановен съдебен акт. При извършено служебна проверка от съдията-докладчик по делото в деловодната система на РС – П. се установява, че по НАХД № 734/2022г. по описа на РС – П. има постановено Решение № 128/22.04.2023г., с което НП № BG14032022/5800/P8-344 от 24.08.2022 год. е отменено.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на разпитаните по делото свидетели и от приетите писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователна и логична.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съдът счита, че жалбата е допустима, тъй като е депозирана в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното наказателно постановление/, при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на

твърдяното нарушение/. Съдът приема, че разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка, относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочените от жалбоподателя основания.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че Наказателното постановление е издадено от оправомощено на основание чл. 189е, ал.12 от ЗДвП лице със Заповед на председателя на управителния съвет на АПИ, а АУАН е съставен от компетентен орган по смисъла на чл. 167а, ал.2 от ЗДвП, определен със Заповед на Директора на Агенция Митница, гр. С.

Съдът, намира обаче, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление в следния смисъл.

На първо място съдът намира, че при издаването на две отделни наказателни постановления, с които на лицето се налага санкция за извършено едно и също административно нарушение, то фактът на влизането в сила на първото по време наказателно постановление се явява пречка за потвърждаване на второто наказателно постановление, предмет на контрол във второто производство, поради нарушаване на забраната по чл. 17 от ЗАНН. В тази връзка настоящият съдебен състав намира, че разпоредбата на чл. 17 от ЗАНН следва да бъде тълкувана в съответствие с действителния характер на принципа „ne bis in idem“, който е подробно изяснен в Тълкувателно решение № 3 от 2015г. по тълк.дело № 3/2015 г. на ОСНК на ВКС. Нарушение на принципа ще има всякога, когато първото по време производство е приключило с влязъл в сила акт, без значение дали с него наказателното постановление е потвърдено или отменено. Ограничителното тълкуване, че нарушение на принципа ще е налице единствено, ако наказателното постановление е потвърдено в първото по време производство, е в пряко нарушаване на забраната, vyplътена в този принцип. Съгласно частта „общи положения“ в тълкувателното решение :

„Правилото ne bis in idem забранява окончателно осъденото или оправдано лице не само да бъде наказвано повторно за същото деяние, но и да бъде съдено и да подлежи на риск от наказателно преследване въобще. Чл. 4, § 1 от Протокол № 7 съчетава три отделни гаранции: след приключване на наказателната процедура с влязъл в сила акт никой не може да бъде застрашен от наказателно преследване, съден или наказан за същото нарушение. Дублирането на наказателни процедури по смисъла на ЕСПЧ (bis) е недопустимо, когато някоя от тях започва или продължава развоя си, след като другата е приключила с влязъл в сила акт... Следователно, първото

производство се счита за приключило, когато с влязъл в законна сила акт, окончателен по смисъла на Конвенцията, е разрешен правен спор относно конкретно деяние (административно нарушение или престъпление). За този извод са без значение видът на акта (наказателно постановление, съдебно решение, присъда, разпореждане или определение за прекратяване на наказателно производство), характерът на акта (осъдителен, оправдателен, за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по чл. 78а от НК и др)“. Същността на този принцип е не само забрана за двойно наказване, но и за повторно наказателно преследване (по смисъла на ЕКПЧ, а не на националното право), след като въпросът за същите факти е вече разрешен с влязъл в сила акт. Дори и оправдаването на дееца, тоест отмяна на наказателното постановление представлява разрешаване на правния спор по същество, което препятства възможността за преследване на лицето за същите факти в ново производство. Противното би означавало, че при отмяна на наказателното постановление наказващата администрация да може да издава още и още наказателни постановления срещу същия деец и за същото му деяние, докато някое от тях не бъде потвърдено. Подобно становище обезсмисля силата на пресъдено нещо, която се формира със съдебното произнасяне и влизането в сила на съдебния акт и като цяло създава несигурност в регулираните обществени отношения.

В случая настоящото производство се явява второ по време, тъй като има постановен съдебен акт по обжалването на наказателното постановление с № BG14032022/5800/P8-344 от 25.08.2022 год., с което на жалбоподателя е наложена санкция в размер на 1800 лева за извършено нарушение на чл. 179, ал.3а от ЗДвП на 27.02.2022г. в 19:15ч. по път А-3, отсечка 163+488, когато е било засечено ППС с рег. № ППС – влекач, марка „ДАФ ФТ ФХ“, с рег. № Е **** НА, с контролно устройство (техническо средство) с идентификатор № 10112 и същото е било предмет на производството по НАХД № 734/2022г. по описа на РС – П. Производството по това дело е приключило с постановено Решение № 128/22.04.2023г., с което това наказателно постановление е отменено. При тези факти съдът приема, че обжалваното наказателното постановление следва да бъде отменено на самостоятелно основание поради нарушаване на принципа *ne bis in idem*, който забранява както повторното наказване, но така също и повторното преследване за едно и също деяние.

При преценката за *idem* елемента (същото деяние) практиката както на ЕСПЧ, така и на националните съдилища е последователна, че забраната по коментирания принцип обхваща преследване и наказване за второто деяние, което: "произтича от идентични факти или от такива, които по същество са значително същите – сходни". Изяснено е още, че отправна точка за преценката за наличието на *idem* е нарушението да се разглежда като: "съвкупност от конкретни фактически обстоятелства, които се отнасят до един и същи извършител и са неразделно свързани помежду си във времето и в пространството". Пренесено на плоскостта на настоящия казус, по делото е категорично доказано, че фактическото поведение, за което е санкциониран

жалбоподателят в настоящото производство и в това по НАХД № 734/2022г. по описа на РС – П. приключило с постановено Решение № 128/22.04.2023г. по описа на същия съд, е едно и също. Следователно правният спор относно санкционирането на жалбоподателя за извършеното административно нарушение на чл. 179, ал.3а от ЗДвП е вече разрешен с постановен съдебен акт - Решение № 128/22.04.2023г. постановено по НАХД № 734/2022г. по описа на РС - П., поради което жалбоподателят не следва да бъде повторно подвеждан под отговорност за същите факти. Това налага обжалваното наказателно постановление да бъде отменено.

При този изход на делото основателна се явява претенцията на процесуалния представител на жалбоподател за присъждане на направените по делото разноски. Искането е направено своевременно, представен е договор за правна защита и съдействие, в който е отразено договорено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева, което е изплатено в брой. Направено е своевременно възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от насрещната страна, което се явява неоснователно, доколкото съдът не констатира прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, с оглед фактическата и правна сложност на делото, поради което, искането следва да бъде уважено изцяло, като Агенция „Пътна инфраструктура“ следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. Доколкото в хода на съдебното производство е изплатена от бюджета на съда сумата в размер на 45,38 лева, за пътни разноски на разпитаните по делото свидетели, с оглед изхода на делото Агенция „Пътна инфраструктура“, следва да бъдат осъдени да внесе тази сума по сметка на РС – П.

По отношение искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, с оглед изхода на делото, същото следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 3, т. 1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № BG14032022/5800/P8-344 от 25.08.2022 год. на Директора на Отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), гр. С., с което на Д. С. Ц. с ЕГН ***** и адрес : с. Б., общ. Б., за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1800 /хиляда и осемстотин/ лева, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, гр. С. **ДА ЗАПЛАТИ** на Д.

С. Ц. с ЕГН ***** и адрес : с. Б., общ. Б. сума в размер 500.00 лева /петстотин лева/, представляваща сторени по делото разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, гр. С. **ДА ЗАПЛАТИ** на Районен съд – П. сума в размер 45.38 лева /четиридесет и пет лева и 38 ст./, представляваща сторени по делото разноси, за изплатени пътни разходи на свидетелите.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. Б. в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____